

<i>preek</i>	22 januari 2023
<i>thema</i>	Tot rust komen
<i>tekst</i>	Matteüs 11:28: Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven.
liturgie:	DNP Psalm 131 (Mijn hart is niet hoogmoedig, Heer)
<i>votum en groet</i>	Kerkboek 163 (Dit huis, een herberg onderweg)
<i>gebed</i>	Kinderopwekking 46 (Jezus is het licht der wereld)
<i>kinderen naar hun club</i>	
<i>lezen Matteüs 11:25-30</i>	
<i>preek</i>	Opwekking 428 (Amazing grace, how sweet the sound that saved a wretch like me)
<i>lezen NGB 27</i>	DNP Psalm 87 (Op hoge heuvels met een rijk verleden)
<i>gebedspunten</i>	Liedboek 885 (Groot is uw trouw, o Heer)
<i>gebed</i>	
<i>kinderen komen terug</i>	
<i>collecte</i>	
<i>HA5: Instelling – Gemeenschap</i>	Avondmaalsgebed (Vader, zie, wij brengen onze gaven)
<i>HA 5: Viering in twee kringen</i>	
<i>HA 5: Dankzegging (1)</i>	Opwekking 717 (Stil, mijn ziel, wees stil)
<i>zegen met gezongen amen</i>	

Jezus ontmoette tijdens zijn leven op aarde allerlei soorten mensen, ook heel wat mensen die kapot waren.

Ze sleepten zich door het leven met een ziekte of met een beperking; ze zagen geen lichtpuntjes in hun bestaan; ze probeerden er het beste te maken maar het viel niet mee. Toen ze hoorden van Jezus kregen ze hoop op *genezing*.

Ze hadden het gevoel dat ze helemaal klem zaten; ze zaten vast in zondige patronen; iedereen vond hen slecht; niemand hield van hen; een uitweg zagen ze niet. Ze zochten Jezus op want ze verlangden naar *bevrijding*.

Jezus ontving ze hartelijk.

Wie ziek was, werd genezen; wie gebonden was, werd vrij.

Ze mochten bij Hem tot rust komen.

Ook vandaag zegt Jezus: “Kom allen bij Mij, jullie die vermoeid zijn en onder lasten gebukt gaan, Ik zal jullie rust geven.”.

De meesten van ons gaan niet letterlijk onder lasten gebukt.

Dat was vroeger in ons land wel anders. Mensen deden zwaar lichamelijk werk. Melk werd in melkemma's gedragen en dat was een heel gewicht dat zwaar op je drukte. Wie appels had geplukt, liep daar ook mee te sjouwen.

In grote delen van Afrika zie je nog steeds mensen die aan het werk zijn met inspanning van al hun krachten. Ze hebben hun fiets zwaarbeladen en daarmee lopen ze lange dagen door de hitte, enorme afstanden van het oerwoud naar de stad, in de hoop daar wat geld te krijgen voor hun handel. Als ze thuis komen hebben ze nauwelijks meer kracht voor wat dan ook. Ze zijn helemaal kapot.

In ons land maak je dat zo niet meer mee. We hebben de arbo wetgeving als bescherming en dat is iets om God voor te danken.

Maar toch kun je het idee hebben dat je de hele wereld op je nek hebt.

Je gaat gebukt onder je taken. Het is gewoon niet leuk meer. Het gaat altijd maar door. Het vraagt het uiterste van je; 24 uur per dag; 7 dagen per week.

Daar kunnen ook allerlei problemen bij komen: gedoe in je gezin, geruzie in de familie. Je begint te tobben met je gezondheid. Of je draait jezelf steeds meer vast in iets wat fout is, in iets wat anderen kapotmaakt en ook jouzelf afbreekt.

Je mag bij Jezus tot rust komen.

Juist een maaltijd helpt daarbij.

Dat hebben we als gezin ervaren toen we in 2016 voor het eerst de fietselfstedentocht hebben gedaan: 235 kilometer op één dag, op een stadsfiets. Daar word je moe van! We waren er bijna en toen hebben we nog even wat gegeten en gedronken: de één een kop snert, de ander een kop koffie. Het is al bijna zeven jaar geleden maar ik weet nog hoe lekker dat was! We moesten nog verder want we waren er nog niet. Maar dat we toen even een pitstop hadden gehouden in Workum, dat heeft ons echt geholpen. We konden weer verder en we bereikten de finish, precies voor middernacht.

Iets dergelijks kun je ook zeggen van het avondmaal.

We zijn nog onderweg. Het leven is mooi maar voor velen van ons valt het beslist niet mee. Het kan je bijna te veel worden. Wat is het dan heerlijk om even te eten, om samen te eten. Bij het avondmaal krijg je bijzonder voedsel. Jezus nodigt je uit om mee te doen. Hij deelt zijn barmhartigheid uit en zijn genade en zijn vrede. Zo mag je tot rust komen. Ik hoop dat het echt lekker is, dat het je echt goed doet, dat je echt merkt dat je erdoor geholpen wordt.

Neem, eet, drink, gedenk, geloof. Leef met God, groei in afhankelijkheid. Laat je maar voeden met Gods genade.

Amen.